

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

THEOLOGIA

Lu. 23. e Christo, qui dixit: Pater ignosce eis, nesciunt enim, quid faciant.

Hoc etiam Dei proprium est, ut neminē vi cogat ad aliquid faciendum, aut omittendū, sed vnumquēque hominem, arbitrātū suo facere aut omittere permittat tum bona tū mala, neque cuiquam resistere velit. Hoc videre licet in Christo, qui suis maleficis resistere aut repugnare nolebat. Itaque cū diuus Petrus repugnare vellet, dixit: Petre reponne gladium tuum in vaginam. nam vi resistere, repugnare & cogere, neque meum est, neque meorum.

Matth. 26. e

Neque item potest deificatus homo, quenquam grauare aut contristare. id quod sic accipiendum est: Nunquam ei venit in voluntatem, cupiditatem, aut mētem, quicquam facere, omittere, loqui aut silere, quod alicui homini dolorē pariat, aut merorem.

CAPVT XXXII.

Hominis voluntas ad malū pro- **D**icet aliquis: Si vnicuique optimè vult, optat & facit, debet etiam vnumquemq; adiuuare, efficereque, ut omnia ei ex animi sententia succedant, videlicet vt hic papatum,

patum, ille episcopatum obtineat, & *na, ideo*
huius generis alia. Respondeo: Qui *que re-*
hominis voluntatem adiuuat, is eum *linquen*
ad pessima adiuuat. Quanto enim *da.*
magis suæ voluntati obsequitur ho-
mo, & in ea crescit: tantò longiùs à
Deo veroq; bono abest. Iam vellet
equidem Deus libenter hominẽ ad-
iuuare, & ad id quod & per se opti-
mũ, & ipsi homini inter omnia op-
timum est, adducere. Verũm vt hoc
fiat, necesse est vt facessat omnis p-
pria voluntas, quemadmodũ supe-
rius dictum est. Atque ad hoc liben-
ter adiuuaret Deus hominem: sed
quamdiu querit homo, quod sibi sit
optimum, nõ quærit, quod sibi esset
optimũ, ideoq; id nunquam inuenit,
esset em̃, & est homini optimũ, neq;
se, neq; sua quærere, aut suspicere, id
quod docet & dicit Deus. Si quis
igitur cupit à Deo ad id, quod & p-
se optimũ, & ipsi homini optimũ sit,
adiuari: sequatur Dei dicta, doctri-
nã, præcepta: ita adiuuabitur, & iam
adiut⁹ est. Alia quidẽ ratio nulla est.

Iam docet dicitque Deus, debere
hominẽ relinquere seipsum, & om-
nia, eũq; sequi. Qui em̃ animã suã,
D 4 hoc

Matth. hoc est, seipsum amat, & seruare tue-
10. d. 16 ri que vult: hoc est, qui sibi suisq; in
d. his rebus studet, is animam perdet.
Mar. 8. Sed qui animam suam non curat, &
d. seipsum omniaque sua perdit, is a-
Luc. 9. nimam suam custodiet, & in æternã
b. c uitam conseruabit.

CAPVT XXXIII.

*De vera
 summis
 sione, spi
 rituali-
 que pau
 pertate.* **E**T iam Dei propria est in ho-
 mine deificato vera, intima, &
 quæ re ipsa sit, summisio: quæ vbi
 non est, ibi nõ est deificatus homo.
 Hoc Christus & verbis & operibus,
 vitaque sua docuit. Atque hinc pro-
 ficiscitur hæc demissio, quòd huius-
 modi homo vero lumine perspicit,
 id quod res est: esse, viuere, intelli-
 gere, scire, posse, & similia, esse om-
 nia solius veri Dei, non creaturæ: si-
 quidem creatura, vt creatura, nihil
 est, nihilque habet à seipsa. Ac si-
 mulatq; ipsa se à vero bono sua vo-
 luntate & opere, & similibus auer-
 tit, nihil in ea reperitur nisi impro-
 bitas. Ita que hoc quoque veritate ip-
 sa verum est, creaturam, vt creaturã,
 per seipsam nulla re esse dignam, &
 in nullam rē ius habere, nec ei que-
 quã quidquã debere, neq; Deū neq;
 crea-